

पिपल पुस्तकको बारेमा

यो ग्रन्थमाला भाषानुभव विधिबाट तयार गरिएको हो । यस विधिमा लेखकले मौखिक रूपमा भनेको कथालाई अर्को व्यक्तिले जस्ताको तस्तै लेखेर कथा तयार पार्दछ ।

यस किसिमका कथाहरू सत्य घटनामा आधारित हुनुका साथै गाउँका मानिसहरूको अनुभवसँग मेल खाने हुनाले उनीहरूले यसमा बढी चासो लिन्छन् । वास्तविक मौखिक वाचन प्रवाहबाट बनेका यस्ता कथाहरू पढ्दा नव साक्षर प्रौढहरूले पछि आउने घटनाको अड्कल पहिले नै पाउँछन् जसबाट उनीहरूको आत्म विश्वास र वाचन प्रवाह बढ्दै जान्छ ।

केवल सामान्य सम्पादन गरिएको हुँदा मौखिक भाषामा हुने गुणहरू जस्तै- ठाउँ ठाउँको बोलाई विभिन्नता, भर्रा शब्दहरू, सरल वाक्यहरू यथावत रहेका छन् । यो ग्रन्थमालाले नव साक्षर प्रौढ पाठकहरूलाई बोली-चालीको भाषाबाट कुशलतापूर्वक किताबी भाषामा लैजान चाहन्छ । जब उनीहरूमा पढ्ने बानी बस्दै जान्छ, परिष्कृत शैलीका नयाँ नयाँ लेखहरू पनि पढ्न सक्ने हुन्छन् ।

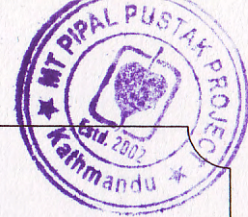
प्रत्येक शीर्षक छुट्टै छुट्टै भएतापनि १०० वटा जति शीर्षकमा तयार गरिने यस ग्रन्थमालामा प्रयोग भएका विभिन्न रूप, शैली, र संरचनाको माध्यमबाट नव साक्षर पाठकहरूले भाषाको विकास गर्न सक्दछन् भन्ने विश्वास गरिएको छ ।

प्रकाशक: मातृभाषा पिपल पुस्तक परियोजना - २०६३

किताब ज्याकतोलो

- लालाम चक्माकाम - खोलेडाम नाम्पा
गेगेया चक्माकाम - कि की नाम्पा
मामासे चक्माकाम - किचो मिभापा
गिगिम चक्माकाम - जोम्का ज्याक्सी डासी थेट्पाकाम

Information About This Book

Language: Thulung

Nepali Title: Kitaab Lekhda

English Title: When Writing a Book

Author: Bhoj Thulung

Artist: Jackson Thulung

First Edition: 2006

Copies: 500

Publisher: Mother Tongue Pipal Pustak Project

किताब ज्याक्तो लो

डादो लो आथाम डा उपन्यास
ज्यामु आ न बाईडा। आरे मिम्तो लो
उपन्यास ज्यामु कोले बाजी होप्पाम
मिम्तोमा गो ज्यामु चोम्तो। "सोम्दीमिम
डादो लो आथाम डा उपन्यास
ज्यामु आ न बाईडा। आरे मिम्तो लो
उपन्यास ज्यामु कोले बाजी होप्पाम
मिम्तोमा गो ज्यामु चोम्तो। "सोम्दीमिम
डादो लो आथाम डा उपन्यास
ज्यामु आ न बाईडा। आरे मिम्तो लो
उपन्यास ज्यामु कोले बाजी होप्पाम
मिम्तोमा गो ज्यामु चोम्तो। "सोम्दीमिम

नक्सा ज्याक्पाकु नडः जैकसन किराँत थुलुड

डादोलो आथाम डा उपन्यास
ज्यामु आ न बाईडा। आरे मिम्तोलो
उपन्यास ज्यामु कोले वाजी होप्पाम
मिम्तोमा गो ज्यामु चोम्तो। “ सोम्दीमिम
डाट्पा, थेसी थेट्पा मुचुकु ल्वाड्डा
ग्वामु चापु त? ” ज्वाक्साका मिमताम
सोर्ताम बेउतो।

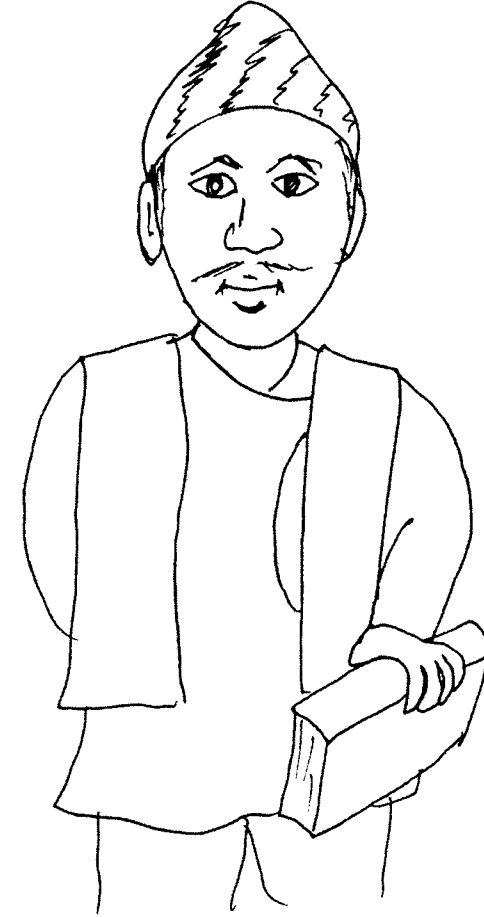
“हाम गो ज्याक्तोम सोम्दी
वाङ्मीकाम होप्पाम दुम मा?”
ज्वाक्साका न गोनु मिम्तो। होम्साका
ज्याक्तो लङ्ङोलो “धेम्सिनु ज्वाङ्ङोमा
डिन-डिन वो द्वाक्ता, कोले नक्का
ज्वाङ्ङो ज्याक्साका डा डिट्पु।” ज्वाक्पा
ओदी बेउतो मेम्मा ज्याक्तो।

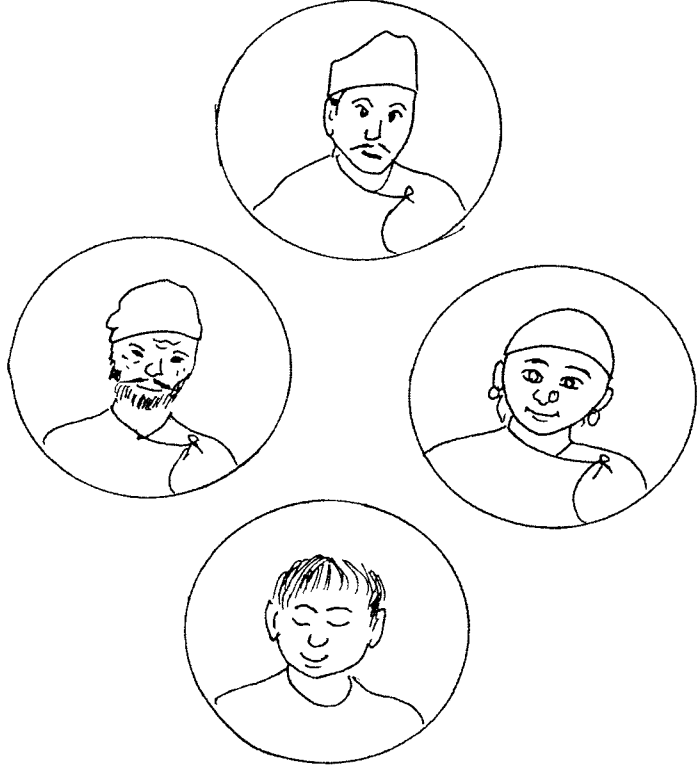
ओराम सोम्दीकाम किताब ज्यामु
थारीका देलडाम ल्वाकमिम ने थोर्सी
द्वाम्दिमा गोनुङ्ङ ज्वाम्डी, “सोम्दीकु
किताब रल्लुमु बासी। ईकी देललाङ्ङका
होम्लो सम्म सुका वो रल्लुम्दिम मिबु।
ओराम हेका ला वो किताब रल्लुकी
माला कोले ईतिहास दुम।”

“ओराम उपन्यासकाम नड हाम
जुल्पा?” ज्वाक्साका मुकुदुम बेत्तोको,
मा “ठूले” ज्वाक्पा नड जुल्तोको।
“ठूले” उपन्यास ज्यामु चोम्तोलो
ल्लाकमिमका गो जाल्पा नुड सो हन्पा
ल्ला बेम्डिलो आ न छोम भ्रस्ता।

सोम्दी ज्याक्तो डादो पात्रमिमकु
नड ठाउँ ठाउँडा जुल्तो लडडोलो हापा
डा रोम्थिमिडम बु।

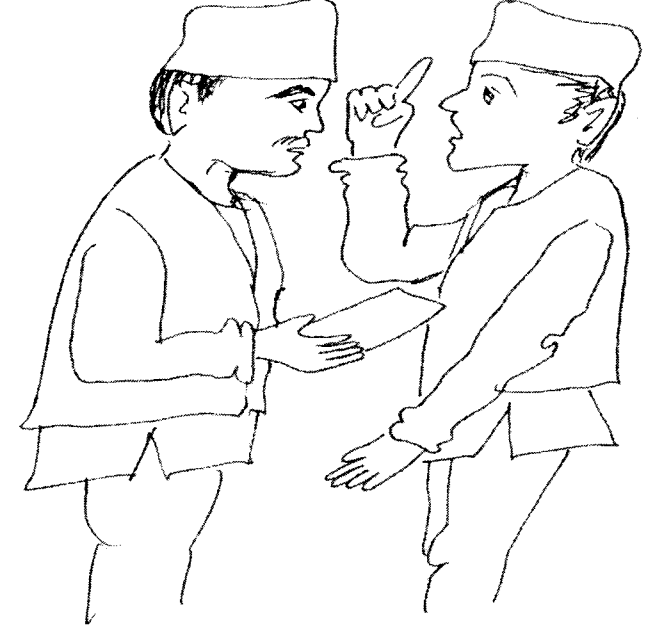
ओराम किताब रलुमुथारीका
 आमा देल खोटाडलाडका मोरड
 जिल्लाकु लेटाडथो सोम्दी रेथित्तोम बु।
 गो लेटाड हेल्लो वो लडडोम
 मेबायावा। मेम्मिमका छेम खेरेला
 दुस्ता।

होम्साका डा ज्याक्तोमा दुम्तो।
 मेम्मा खोले डा खेसा डाड्तो। मेड्डाम्मा
 गो डा जोमका ज्याक्तो मा सम्पादन
 बोमु ग्वाक्तो।

मेत्ताम्मा किताबकु डलाम जुल्पा
 नक्सा ज्याबेत्तो। डो-लेम नेम रेत्तोमा
 किताबकु डलाम जुल्साका र्लुकतो।
 २०६२ थकाम दुम्सा २८ गते छापा
 खानारा लक्तोको। मेत्ताम्मा
 डार्पामिमका रेप्मिडी, डाड्मिडिमा गोनुड
 जोपा-नुपा डा बु ज्वाम्डी।

होम्का खोलेलामका आ सोम्दी
 कोक्पा ल्वा बेम्डी। ओराम किताबडाम
 सोम्दी हापा खेरेला ल्वापाकाम बु।
 होमसाका ज्याण्डा रोक्पा वा-ल्वाकमिम
 नुड ज्वाडु दुखा बी माला हाम ला वो
 बोमु भाम सो।

थुल	-	नेपाली शब्द
खेरेला	-	दुःख
धेम्सीनु	-	छोड्दिनु, मन मारुनु
मुकुदुम	-	छलफल
ओदी	-	बिचार
थोर	-	भरोसा
ला वो	-	भए पनि, तर

भोज थुलुङ व्यथित
रिब्दुङ - ३ प्रोचुदेल खोटाङ
जन्म २०३४-१०-२७

किताब लेख्दा

मलाई पहिला देखी नै उपन्यास लेख्न मन लागेको थियो। उपन्यास लेख्नमा हौसला यसरी पाएको थिएँ कि मेरो दाजु दिदी र छिमेकीहरूले बिभिन्न उपन्यास पढेर कथाहरू भनेको एकदमै चाख लिएर सुन्थे। अनि सोचथेँ मैले पनि यस्तै उपन्यास लेख्न सके हुन्थ्यो। मैले लेखेको कथा पढेर अरुले पनि यस्तै कुरा गछर्न होला जस्तो लाग्थ्यो।

उपन्यास लेख्दा रमाईलो कुरा भन्नु पर्दा गाउँका साथीभाईहरूले साहित्यकार भनेर एउटा ब्यङ्ग्य हाने जस्तै गरेर भन्थे। तर मलाई उत्साहित गरेर मेरो मरीसकेको जाँगरलाई लेख्नमा सहयोग गरेका छन्।

यो उपन्यासको नाम के राख्ने भनेर छलफल गरियो अन्तमा “ठूले” भन्ने नाम राख्यौँ। उपन्यास लेख्दा भाई बहिनीहरूले लेख्नै पर्छ भन्ने सल्लाह दिएर मन हल्का बनाईदिएका थिए।

यसरी लेख्दा सोचेँ के मैले लेखेको कथा अरुको जस्तै राम्रो हुन सक्छ त? भनेर छक्क परें। यो किताब लेख्ने बेलामा भाई बहिनीहरू खुशी भएर म सगं भने हाम्रो गाउँबाट आजसम्म कसैले किताब निकालिएको छैन। यस्लाई जसरी पनि निकाल्नु पर्छ। यो किताब निकालियो भने पहिलो ईतिहास रहन्छ भनेर मेरो मनको ढोका स्वाट्ट खोलीदिएका छन। उपन्यास लेख्दै म अधिबढेँ ठाउँ ठाउँ नै पात्रहरूको नाम राख्दै गएँ त्यतिबेला धेरैजना पुगेछन।

यो किताब निकाल्ने बेला मेरो गाउँ रिब्दुङबाट पात्रहरूलाई मोरङ जिल्लाको लेटाङ सम्म पुज्याएको छु। म लेटाङ कहिल्यै नगएकोले लेटाङ बासीहरूलाई सोध्न पुग्नु पर्‍यो। त्यतिबेला धेरै दुख भएको थियो।

यसरी लेखेर बल्ल सकेँ। एक पटक पहिला लेखेको खेसालाई पढेर राम्रोसगं आफैले सम्पादन गरेपछि अरुलाई सम्पादन गर्न दिएँ। त्यसपछि बाहिरको खोलमा राख्ने चित्र कोर्न लगाए। पाँच दिन पछि ल्याएर त्यो चित्रलाई राख्यौँ २०६२ भदौ २८ गते छापाखानामा लगेर

२०६२ असोज २ गते निकाल्यौं।

भेट्ने र पढ्नेहरूले पछिबाट कसैले राम्रो छ, कसैले ठिकै छ पहिलो प्रयास भनेर मलाई उक्साएका थिए। यो कथामा धेरै दुखको कुरा लेखेको छु। यसरी अब आउने नयाँ पिडीका लेखक साथीहरूलाई भन्न चाहन्छु, लेखकहरूले सजिलो तरिकाले शब्द जोड्न सक्दैनन् र दुख गरेर लेख्नु पर्छ। दुख गर्नुहोस् अवश्य पनि लेख्न सकिन्छ।

साहित्यकार प्रेमीलाई सुभाब दिदै बिदा चाहन्छु।

English Summary

WHEN WRITING A BOOK

I was interested in writing a novel, because of my neighbors used to listen as my brothers and sisters read novels aloud to them. I used to think to myself how it would be if I were to write a novel. Perhaps they would talk about me as now they talk about others.

My friends used to teasingly call me literati. But it inspired me more positively to keep on writing even more.

We discussed the title of the novel I had written and decided to name it "THULE". My brothers and sisters strongly suggested to me that I write novels regularly. I thought about it deeply and wondered to myself whether it would be as successful as others'. While I was writing this novel my brothers and sisters were so happy as no writer had ever come up to our village before. They said, "This should be published at any rate because this will make history in time to come." They thus encouraged me to write. As I continued to write, many more characters were presented in the novel. I included characters from Khotang to Letang of Morang. I had to go to Letang to ask about the Letang people, because I had never been to Letang before that time.

After my own proofreading of the first draft, I handed it over to others, too. I had the cover page designed and we went to press on 13th September 2005 and published on 18th September, 2005.

Later on, many people encouraged me concerning my first writing saying it was very good. I have included many troubles and sufferings in this story. I suggest to all the upcoming generation that no writer can apply words in writing, without suffering a lot. Try your best even when the going is difficult, success is at hand.

Farewell!!!

हिलाहिसी

- १) त्वाकु देललामका वाडमीकाम देलथो सोम्दी ज्या किलो लमु बासी त?
- २) त्वाकु डोप्सोका किताब खुलुमु थारीका भ्रमलुपा ल्वा बेमिवामाला गानी हाम बेनीवा?
- ३) सोम्दीकाम किताब खुलुमु वाजी दुम मा?
- ४) सोम्दीकाम किताब ज्याक्तो ज्याक्तोडा गोहोडडा डिन-डिन द्वाकावा माला हाम बेनीवा?
- ५) किताबकु डलामका नक्सा मेजुलि माला किताब हेप्पाम दुम?
- ६) खोलेका ईनीमा किताबडाम सोम्दी मेजोपा बु ज्वा कमीवा माला गानी हाम बेनीवा?
- ७) किताबडा हापा दुखा ल्वापाकु ल्वा हेडा ज्याक्मा?
- ८) गो होडडा मेरोन्थिडिनवाम देलकु नड हेका ज्या नी?
- ९) गो होडका डा मेलक्मा देलकु नड ज्यामु थारी का गानी हाम बोनी?

The Format of this Pipal Pustak book, as well as the Pipal Pustak series, originated with United Mission to Nepal (UMN)